

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 5 päivänä heinäkuuta 2023,

unionin kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen muuttamisesta

(CON/2023/19)

(2023/C 307/04)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan komissio antoi 18 päivänä huhtikuuta 2023 1) ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden, kriisinratkaisuedellytysten ja kriisinratkaisutoimien rahoituksen osalta ⁽¹⁾ (jäljempänä yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotetut muutokset), 2) ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden, kriisinratkaisuedellytysten ja kriisinratkaisutoimien rahoituksen osalta ⁽²⁾ (jäljempänä pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotetut muutokset), 3) ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2014/49/EU muuttamisesta talletussuojan soveltamisalan, talletusten vakuusjärjestelmien varojen käytön, rajat ylittävän yhteistyön ja avoimuuden osalta ⁽³⁾ (jäljempänä talletussuojadirektiiviin ehdotetut muutokset) ja 4) ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen tiettyjen näkökohtien osalta ⁽⁴⁾ (jäljempänä ketjutusrakenteita koskevat ehdotetut muutokset). Yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotetuista muutoksista, pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotetuista muutoksista, talletussuojadirektiiviin ehdotetuista muutoksista ja ketjutusrakenteita koskevista ehdotetuista muutoksista käytetään jäljempänä yhdessä nimitystä ”ehdotettu lainsäädäntöpaketti”.

Komissio on ehdottanut, että EKP:tä kuullaan yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotetuista muutoksista, pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotetuista muutoksista ja talletussuojadirektiiviin ehdotetuista muutoksista. EKP vastaanotti 23 päivänä kesäkuuta Euroopan unionin neuvostolta ja 3 päivänä heinäkuuta 2023 Euroopan parlamentilta pyynnön antaa lausunto ketjutusrakenteita koskevista ehdotetuista muutoksista.

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 4 kohtaan ja 282 artiklan 5 kohtaan, sillä ehdotettu lainsäädäntöpaketti sisältää säännöksiä, jotka vaikuttavat 1) SEUT 127 artiklan 5 kohdan mukaiseen Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) tehtävään myötävaikuttaa luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan ja rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän toimivaltaisten viranomaisten politiikan moitteettomaan harjoittamiseen ja 2) SEUT 127 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan liittyvää politiikkaa koskeviin EKP:n tehtäviin. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

⁽¹⁾ COM(2023) 226 final.

⁽²⁾ COM(2023) 227 final.

⁽³⁾ COM(2023) 228 final.

⁽⁴⁾ COM(2023) 229 final.

Yleiset huomautukset

1. Unionin kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen tarpeellinen päivitys
 - 1.1. EKP suhtautuu erittäin myönteisesti Euroopan komission ehdottamaan lainsäädäntöpakettiin, jolla pyritään tekemään parannuksia unionin kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen kaikkiin eri vaiheisiin⁽⁵⁾. Hyvin toimiva unionin kriisinhallinta- ja talletussuojakehyks on olennaisen tärkeä, jotta voidaan puuttua jäsenvaltioissa ja niiden välillä kaikenkokoisten luottolaitosten mahdollisiin tai todellisiin kaatumisiin. Nykyinen kriisinhallinta- ja talletussuojakehyks otettiin käyttöön vuoden 2008 maailmanlaajuisen finanssikriisin vuoksi. Kokemusten perusteella viime vuosikymmenen aikana toteutetut uudistukset ovat merkittävästi lisänneet kehyksen tehokkuutta. Tämä uudelleentarkastelu on tärkeä mahdollisuus kehittää edelleen kriisinhallinta- ja talletussuojakehystä sen soveltamiseen liittyvien kokemusten perusteella.
 - 1.2. Ehdotetulla lainsäädäntöpaketilla pyritään parantamaan Euroopan rahoitusmarkkinoiden häiriönsietokykyä kriisitilanteissa. Sillä yhdenmukaistetaan edelleen sovellettavia kriisinhallintasääntöjä kaikkialla unionissa ja yksinkertaistetaan rajat ylittävää kriisinhallintaa. Sillä myös laajennetaan kriisinhallintavälineistön soveltamisalaa ja pyritään parantamaan sen tehokkuutta kriisitilanteissa, erityisesti pienten ja keski suurten luottolaitosten kaatumistapauksissa.
 - 1.3. EKP suhtautuu myönteisesti varhaisen tilanteeseen puuttumisen järjestelmään tehtyihin parannuksiin sekä valvonta- ja kriisintarkkailuviranomaisten välistä yhteistyötä ja tietojenvaihtoa koskeviin uusiin säännöksiin, joilla pyritään tehostamaan kriisinhallintaprosessia entisestään. Selkeän vastuunjaon säilyttäminen järjestelmässä valvonta- ja kriisintarkkailuviranomaisten välillä on tärkeää.
 - 1.4. EKP suhtautuu myönteisesti myös ehdotettuun kriisintarkkailun soveltamisalan laajentamiseen⁽⁶⁾, koska sillä parannetaan kaatuvien pienten ja keski suurten luottolaitosten tehokasta hallintaa jäsenvaltioissa yhdenmukaisella tavalla⁽⁷⁾. Samalla on välttämätöntä, että kriisintarkkailun soveltamisalan laajentamiseen liittyy riittävä kriisintarkkailun rahoitus näille pienille ja keski suurille luottolaitoksille. Jos rahoituksen saatavuutta ei paranneta, kriisintarkkailun soveltamisalan laajentaminen saattaa olla käytännössä mahdotonta. Tästä syystä EKP kannattaa täysin sitä, että ehdotetussa lainsäädäntöpaketissa vahvistetaan talletusten vakuusjärjestelmien roolia kriisintarkkailussa sen periaatteen pohjalta, että ensisijaisesti osakkeenomistajien ja velkojien olisi vastattava luottolaitoksen kaatumisesta aiheutuvista tappioista, edellyttäen kuitenkin tiettyjä suojatoimia. On tärkeää, että pienimmän kustannuksen testi ja yksitasoinen tallettajien etusijaisuus tukevat tätä roolia.
 - 1.5. Ehdotetulla lainsäädäntöpaketilla parannetaan kriisintarkkailun rahoitusjärjestelyjen saatavuutta tietyissä skenaarioissa. Systeemisissä kriiseissä, joissa useilla luottolaitoksilla on samanaikaisesti ongelmia tai joissa tietyn velkojaryhmän velkakirjojen arvon alaskirjaus uhkaa vakavasti heikentää rahoitusvakautta, olisi kuitenkin hyödyllistä mahdollistaa kriisintarkkailun rahoitusjärjestelyjen poikkeuksellinen saatavuus yleisen edun turvaamiseksi ja systeemisten seurausten välttämiseksi. Tällaisten poikkeuksellisten tilanteiden käsittelemiseksi EKP kannattaisi sellaisen rahoitusvakautta koskevan poikkeuksen käyttöönottoa, joka mahdollistaisi poikkeuksellisissa olosuhteissa kriisintarkkailun rahoitusjärjestelyjen saatavuuden ennen tappioiden kattamista määrällä, joka on 8 prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä (TLOF), soveltaen kuitenkin vahvoja suojatoimia.

⁽⁵⁾ Ks. Euroopan keskuspankin lausunto CON/2017/6, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2017, ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta kattamattomien velkainstrumenttien maksukyvyttömyyttä koskevaan ensisijaisuusjärjestykseen (EUVL C 132, 26.4.2017, s. 1) ja Euroopan keskuspankin lausunto CON/2017/47, annettu 8 päivänä marraskuuta 2017, unionin kriisinhallintakehyksen muuttamisesta (EUVL C 34, 31.1.2018, s. 17). Kaikki EKP:n lausunnot ovat saatavilla EUR-Lex-sivustolla. Ks. myös EKP:n lausuma kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen muuttamista koskevaan Euroopan komission kohdennettuun kuulemiseen (ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework), saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

⁽⁶⁾ Ks. yhteistä kriisintarkkailumekanismia koskevaan asetukseen ehdotettujen muutosten perustelut, s. 5 ja 10.

⁽⁷⁾ Ks. erityisesti EKP:n lausuma kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen muuttamista koskevaan Euroopan komission kohdennettuun kuulemiseen, s. 1.

- 1.6. Kriisinratkaisun soveltamisalan laajentamisesta huolimatta jotkin luottolaitokset likvidoidaan edelleen kansallisessa likvidaatio- tai maksukyvyyttömyysmenettelyssä. Tällaisissa tapauksissa on tärkeää varmistaa sujuva ja oikea-aikainen prosessi, jotta vältetään mahdollisen välinputoamisen tilanteet ⁽⁸⁾ sen seurauksena, että yleistä etua koskevan arvioinnin tulos on kielteinen.
- 1.7. Ehdotetulla lainsäädäntöpaketilla pyritään myös yhdenmukaistamaan ja parantamaan talletussuojajärjestelmien mahdollisuuksia puuttua tilanteeseen ehkäisevillä ja vaihtoehtoisilla toimenpiteillä esimerkiksi yksitasoisen tallettajien etusijaisuuden avulla. EKP kannattaisi kuitenkin näiden toimenpiteiden yhdenmukaistamisen jatkamista. EKP olisi myös toivonut, että talletussuojadirektiivin artikloissa säädettäisiin nimenomaisesti laitosten suojajärjestelmien ja talletusten vakuusjärjestelmien rahastojen erottelua koskevasta vaatimuksesta. Näin varmistettaisiin erityisesti se, että laitosten suojajärjestelmän erityistehtäviä voidaan jatkaa laitosten suojajärjestelmän erityisten rahastojen avulla.
- 1.8. EKP katsoo, että talletusten vakuusjärjestelmien kannatusmaksujen siirtämistä koskevia nykyisiä sääntöjä on parannettava tapauksissa, joissa luottolaitos siirtyy unionissa yhdestä talletusten vakuusjärjestelmästä toiseen, sillä muutoin nämä säännöt voisivat haitata pankkipalvelujen sisämarkkinoiden yhdentämisen edistämistä unionissa. Tältä osin EKP kannattaa Euroopan pankkiviranomaiselle (EPV) annettavaa tehtävää kehittää siirrettävien kannatusmaksujen määrän laskentamenetelmää, jolla varmistetaan vastaavuus siirrettäviin riskeihin nähden.
- 1.9. EKP kannattaa vahvasti lainsäädäntöprosessin nopeaa loppuun saattamista, jotta keskustelut saadaan päätökseen kuluvalle lainsäädäntökaudella ⁽⁹⁾. Ehdotetulla lainsäädäntöpaketilla saavutetaan oikea tasapaino veronmaksajien ja tallettajien suojelua ja rahoitusvakauden säilyttämistä koskevien keskeisten tavoitteiden välillä. Se on johdonmukainen paketti, josta on keskusteltava kokonaisvaltaisesti, sillä sen keskeiset osat toimivat tarkoitettulla tavalla vain, jos ne otetaan käyttöön samanaikaisesti.
2. *Pankkiunionin loppuunsaattaminen*
- 2.1. Ehdotetun lainsäädäntöpaketin, joka on ratkaiseva askel pankkiunionin vahvistamisessa, lisäksi uudet aloitteet ovat olennaisen tärkeitä pankkiunionin loppuunsaattamiseksi tulevina vuosina.
- 2.2. Ensinnäkin eurooppalainen talletussuojajärjestelmä on välttämätön kolmas pilari pankkiunionin viimeisteleminen ⁽¹⁰⁾, ja se vahvistaisi entisestään unionin pankkisektorin häiriönsietokykyä. Keskeisenä painopisteenä on edelleen sellaisen eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän käyttöönotto, jossa riskit jaetaan täysimääräisesti, mukaan lukien likviditeettitarpeiden ja -tappioiden täysimääräinen kattaminen ⁽¹¹⁾. Yhteisellä järjestelmällä varmistettaisiin, että luottamus pankkitalletusten turvallisuuteen on yhtä korkea kaikissa jäsenvaltioissa ⁽¹²⁾, mikä vähentäisi talletuspaon riskiä ja turvaisi rahoitusvakautta. Kun talletussuoja pidetään kansallisella tasolla, ylläpidetään luottolaitoksen ja sen valtion yhteyttä. Tämä estää tasapuolisten toimintaedellytysten luomisen, heikentää rahoitusvakautta ja merkitsee sitä, että yhtä pankkiunionin päätavoitteista ei ole saavutettu. Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustaminen voisi myös saada aikaan lisäparannuksia kriisinhallintakehykseen ja rajat ylittävään integraatioon pankkiunionissa. EKP suhtautuu myönteisesti komission kehoitukseen pyrkiä uudelleen poliittiseen yhteisymmärrykseen eurooppalaisesta talletussuojajärjestelmästä ⁽¹³⁾ ja kehottaa unionin lainsäätäjiä etenemään tässä asiassa.
- 2.3. Toiseksi on ensisijaisen tärkeää varmistaa Euroopan vakausmekanismin paneminen kokonaisuudessaan täytäntöön yhteisen kriisinhallintarahaston varautumisjärjestelynä.

⁽⁸⁾ Ks. yhteistä kriisinhallintamekanismia koskevaan asetukseen ehdotettujen muutosten perustelut, s. 19.

⁽⁹⁾ Ks. euroryhmän 16.6.2022 antama lausuma pankkiunionin tulevaisuudesta (Eurogroup statement on the future of the Banking Union of 16 June 2022), saatavilla Euroopan unionin neuvoston verkkosivustolla osoitteessa www.consilium.europa.eu.

⁽¹⁰⁾ Ks. ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustamiseksi 20 päivänä huhtikuuta 2016 annetun Euroopan keskuspankin lausunnon CON/2016/26 (EUVL C 252, 12.7.2016, s. 1) 1.1 kohta.

⁽¹¹⁾ Ks. erityisesti EKP:n lausuma kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen muuttamista koskevaan Euroopan komission kohdennettuun kuulemiseen, s. 1–4, s. 14 ja 15.

⁽¹²⁾ Ks. lausunnon CON/2016/26 1.1 kohta.

⁽¹³⁾ Ks. komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan keskuspankille, Euroopan talous- ja sosiaali- ja alueiden komitealle pankkiunionin valmiiksi saattamista edistävästä kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen uudelleentarkastelusta (COM(2023) 225 final).

- 2.4. Kolmanneksi likviditeetin saanti on olennaisen tärkeää onnistuneen kriisinratkaisun kannalta, mistä ovat osoituksena myös viimeaikaiset kriisit. Pankkiunionilla ei edelleenkään ole likviditeettiä kriisinratkaisussa koskevaa kehystä. Tällainen kehys olisi perustettava finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän ohjaavien periaatteiden ja kansainvälisten parhaiden käytäntöjen mukaisesti.

Erityiset huomautukset

3. Valvontaviranomaisen toteuttamat varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet

- 3.1. EKP suhtautuu myönteisesti varhaisen tilanteeseen puuttumisen järjestelmää koskeviin komission ehdotuksiin, jotka perustuvat EKP:n aiempiin suosituksiin ⁽¹⁴⁾. Ehdotettu lainsäädäntöpaketti on tärkeä, jotta voidaan vastata nykyisiin haasteisiin kehysten soveltamisessa. Sillä, että EKP:lle annetaan suora oikeusperusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 ⁽¹⁵⁾ (jäljempänä 'yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskeva asetusta') ⁽¹⁶⁾ mukaisten varhaisen tilanteeseen puuttumisen valtuuksien käytölle, vähennetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU ⁽¹⁷⁾ (jäljempänä 'pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi') kansallisten täytäntöönpanosäädösten mahdollisista eroista aiheutuvaa riskiä. Ehdotetulla lainsäädäntöpaketilla poistetaan myös varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden ja valvontatoimenpiteiden päällekkäisyys ja tehostetaan niiden käytännön soveltamista ⁽¹⁸⁾. Näiden muutosten lisäksi EKP kannattaa varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden vahvistamisen edellytysten yhdenmukaistamista EKP:n valvontatoimenpiteiden vahvistamisen edellytysten kanssa. Tämä laajentaisi valvontaviranomaisen mahdollisuutta puuttua tilanteeseen nopeasti vahvistamalla varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä havaittujen puutteiden korjaamiseksi, vaikka vakavaraisuusvaatimusten rikkominen tai todennäköinen rikkominen ei olisi vielä toteutunut. EKP suosittelee, että poistetaan viittaus yhteisön rahoitustilanteen nopeaan ja merkittävään heikkenemiseen edellytyksenä varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteen soveltamiselle. Tällainen viittaus voisi heikentää valvontaviranomaisen kykyä puuttua asianmukaisesti ja oikea-aikaisesti yhteisön tilanteen heikkenemiseen esimerkiksi silloin, kun se ei ole nopeaa mutta on silti merkittävää tai kun se liittyy hallintokysymyksiin, sisäiseen valvontaan ja muihin kuin taloudellisiin parametreihin.
- 3.2. EKP suhtautuu myönteisesti myös ehdotukseen sisällyttää yhteen ja samaan säännökseen ⁽¹⁹⁾ valtuudet hyväksyä kaikki varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet samoin edellytyksin ilman niiden porrastamista. Tämä mahdollistaisi sopivimman varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteen nopean hyväksymisen ottaen huomioon kunkin tilanteen erityisolosuhteet.
- 3.3. Yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotetuilla muutoksilla pyritään antamaan EKP:lle valtuudet toteuttaa varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevien vähimmäisvaatimusten (MREL-vähimmäisvaatimukset) rikkomisen tai todennäköiseen rikkomisen perusteella ⁽²⁰⁾, vaikka tällainen rikkominen ei rikkoo vakavaraisuusvaatimuksia. MREL-vähimmäisvaatimusten tarkoituksena on helpottaa sellaisen luottolaitoksen hallitun kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanoa, joka ei ole enää toimintakykyinen. Näin ollen niillä on oma itsenäinen tarkoituksensa verrattuna vakavaraisuusvaatimuksiin, joilla pyritään varmistamaan luottolaitosten turvallisuus ja vakaus. Tästä seuraa, että kriisinratkaisuviranomaisilla on parhaat mahdollisuudet ja oikeudellinen toimivalta valvoa MREL-vähimmäisvaatimusten mukaisten tavoitteiden noudattamista ja käynnistää niihin liittyviä korjaavia toimenpiteitä. Sen vuoksi oikeuden puuttua MREL-vähimmäisvaatimusten rikkomisiin olisi pysyttävä yksinomaan kriisinratkaisuviranomaisilla kaikissa tapauksissa, joissa MREL-vähimmäisvaatimusten rikkomista ei samanaikaisesti katsota omien varojen vaatimusten rikkomiseksi. Näin vältettäisiin tehtävien päällekkäisyys ja vakavaraisuusvalvonnasta vastaavien viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten vastuualueiden hämartyminen.

⁽¹⁴⁾ Ks. EKP:n lausunnon CON/2017/47 4 kohta ja EKP:n lausuma kriisinhallinta- ja talletussuojakehysten muuttamista koskevaan Euroopan komission kohdennettuun kuulemiseen, s. 2, 5 ja 6.

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 15 alakohta, jolla muutetaan yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 13 artiklaa.

⁽¹⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehystä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽¹⁸⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 15 alakohta, jolla muutetaan yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 13 artiklaa.

⁽¹⁹⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 15 alakohta, jolla muutetaan yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 13 artiklaa.

⁽²⁰⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 15 alakohta, jolla muutetaan yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 13 artiklaa.

- 3.4. Vaikka valvontatoimenpiteillä voidaan tehokkaasti puuttua joihinkin rakenteelliseen elinkelpoisuuteen liittyviin ongelmiin, ne voivat osoittautua riittämättömiksi sellaisten luottolaitosten tapauksissa, joilla on heikko liiketoimintamalli ja joilla vaikeudet ovat jatkuneet pitkään ja pääoma pienenee jatkuvasti. Niin kauan kuin tällaiset luottolaitokset eivät täytä edellytyksiä, joiden mukaan niiden katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, nykyinen välineistö ei ehkä tarjoa toimivaltaiselle viranomaiselle riittäviä välineitä, joilla nämä luottolaitokset saataisiin toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet näiden riskien torjumiseksi. Viimeaikaiset kokemukset osoittavat, että asteittainen vapaaehtoinen alasajo, johon liittyy asianmukainen pääoma- ja maksuvalmiustuki, voisi tietyin edellytyksin olla kustannustehokas ratkaisu markkinoilta poistumiseen niille luottolaitoksille, joilla on heikko liiketoimintamalli, jotta voidaan välttää lopulta luottolaitoksen kaatumiseen johtava pitkittynyt heikentyminen sekä lisätappiot ja pääoman pieneneminen useiden vuosien ajan. Tämän perusteella EKP kannattaa sitä, että ehdotukseen sisällytetään nimenomainen säännös, jolla toimivaltaiset viranomaiset valtuutetaan varhaisen tilanteeseen puuttumisen yhteydessä edellyttämään, että sille toimitetaan vapaaehtoisen lopettamisen skenaarion tapauksessa täytäntöön pantava suunnitelma. Toimivaltainen viranomainen voi vaatia laitosta sisällyttämään suunnitelmaan lisätietoja. Tällaisen suunnitelman laatiminen lisäisi laitoksen tietoisuutta käytettävissä olevista strategisista vaihtoehdoista ja niihin liittyvistä kustannuksista. Lopullinen päätös suunnitelman täytäntöönpanosta jätettäisiin joka tapauksessa asianomaiselle laitokselle ja sen osakkeenomistajille.

4. Kriisinratkaisun valmistelu

- 4.1. EKP tukee täysin ehdotuksia, jotka koskevat EKP:n ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston välisen yhteistyön ja tietojenvaihdon tehostamista kriisinratkaisun valmistelun yhteydessä ⁽²¹⁾. Vaikka valvontatehtäväänsä hoitavan EKP:n ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston välinen yhteistyö ja tietojenvaihto on jo kattavaa kahdenvälisen yhteisymmärryspöytäkirjan ⁽²²⁾ pohjalta, EKP suhtautuu myönteisesti ehdotuksiin, joiden mukaan tästä tiiviimmästä yhteistyöstä voitaisiin säätää suoraan lainsäädännössä.
- 4.2. EKP:n käsityksen mukaan ehdotetuilla valtuuksilla, joiden nojalla EKP voisi kerätä kriisinratkaisuun liittyviä tietoja, myös paikalla tehtävissä tarkastuksissa, ja toimittaa nämä tiedot kriisinratkaisuneuvostolle ⁽²³⁾, pyritään korvaamaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä säädetyt nykyiset varhaisen tilanteeseen puuttumisen valtuudet ⁽²⁴⁾. EKP ehdottaa kuitenkin joitakin pieniä muutoksia asiaa koskeviin säännöksiin, joissa täsmennetään tällaisia valtuuksia, ja sellaisen johdanto-osan perustelukappaleen lisäämistä, jossa selvennetään tarvetta arvioida tapauskohtaisesti, miten kyseiset tiedot kerätään.
- 4.3. Lisäksi käsitettä "valvontatoimet" ei ole määritelty ehdotetussa lainsäädäntöpaketissa, minkä vuoksi on vaikeaa määritellä, mitä ehdotettu EKP:n velvollisuus ilmoittaa kriisinratkaisuneuvostolle tällaisista "valvontatoimista" ⁽²⁵⁾ kattaa. EKP voisi sen sijaan ilmoittaa yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle kaikista asianomaisista EKP:n valvontaarvioista, jotka jaetaan sen päätöksentekoelementtien kanssa.

5. Ennalta varautuva pääomapohjan vahvistaminen ja valtion maksuvalmiustuki

- 5.1. EKP toistaa, että ennalta varautuva pääomapohjan vahvistaminen on nykyisessä kriisinhallintakehyksessä hyödyllinen poikkeuksellisten olosuhteiden väline, ja se olisi säilytettävä ⁽²⁶⁾. Se on yksi harvoista poikkeuksista yleissääntöön, jonka mukaan poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen myöntäminen luottolaitokselle johtaa siihen, että luottolaitosta pidetään kykenemättömänä tai todennäköisesti kykenemättömänä jatkamaan toimintaansa. Ennalta varautuvaan pääomapohjan vahvistamiseen sovelletaan tiukkoja ehtoja, jotka ovat täyttyneet menneisyydessä vain harvoissa tapauksissa. Välineen vähäinen käyttö osoittaa, että nykyiset ehdot ovat asianmukaisia. Asianomaisten viranomaisten on voitava ottaa kunkin tapauksen erityisolosuhteet täysimääräisesti huomioon.

⁽²¹⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten johdanto-osan 14 kappale ja 1 artiklan 16 alakohta, joilla yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen lisätään uusi 13 c artikla.

⁽²²⁾ Yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ja EKP:n välinen yhteisymmärryspöytäkirja, tehty 22 päivänä joulukuuta 2015, yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta (Memorandum of Understanding between the Single Resolution Board and the European Central Bank in respect of cooperation and information exchange), saatavilla EUR-Lex-sivustolla.

⁽²³⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 16 alakohta, joilla yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen lisätään uusi 13 c artikla.

⁽²⁴⁾ Ks. pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 27 artiklan 1 kohdan h alakohta.

⁽²⁵⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 16 alakohta, jolla lisätään yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen uusi 13 c artiklan 1 kohdan b alakohta.

⁽²⁶⁾ Ks. erityisesti EKP:n lausuma kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen muuttamista koskevaan Euroopan komission kohdennettuun kuulemiseen, s. 2, 6 ja 7.

- 5.2. EKP suhtautuu yleisesti ottaen myönteisesti yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotetuissa muutoksissa esitettyihin selvennyksiin sekä ehdotuksiin säilyttää olemassa oleva välineistö aiheutuneiden tappioiden selvittämiseksi (eli ei pakollista omaisuuserien laadun tarkastelua, sillä myös muut välineet, kuten paikan päällä tehtävät tarkastukset, voivat olla sopivia), koska ennalta varautuva pääomapohjan vahvistaminen on yleensä toteutettava nopeasti, jotta se olisi tehokas ⁽²⁷⁾.
- 5.3. Ennalta varautuvan pääomapohjan vahvistamisen ehdot eivät kuitenkaan saisi rajoittaa asianomaisten viranomaisten mahdollisuutta ottaa huomioon kunkin tapauksen erityisolosuhteet. Tässä yhteydessä ehdotettu uusi vakavaraisuuden määritelmä ⁽²⁸⁾ pakottaisi toimivaltaisen viranomaisen nimenomaisesti ennalta varautuvan pääomapohjan vahvistamisen tarkoitusta varten toteamaan, että yhteisö ei ole vakavarainen, mahdollisesti pelkästään teknisten tai odotettavissa olevien pääomavaatimusten tilapäisten rikkomusten perusteella, mikä voi perusteettomasti rajoittaa ennalta varautuvaa pääomapohjan vahvistamista ja valtion maksuvalmiustukea. Sen vuoksi EKP suosittelee, että uutta määritelmää selkeytetään, jotta yhteisön voidaan edelleen katsoa olevan vakavarainen myös silloin, kun on kyse pääomavaatimusten rikkomisesta tai todennäköisestä rikkomisesta, jos kyseisiä rikkomisia pidetään tapauksen erityisolosuhteet huomioon ottaen luonteeltaan tilapäisinä.
- 5.4. EKP toteaa, että tukitoimenpidettä koskevan irtautumisstrategian vaatiminen on aiheellista ⁽²⁹⁾. Kiinteän aikataulun asettaminen ilman mahdollisuutta pidentää sitä aiheuttaa kuitenkin riskin tavallista jyrkemästä vaikutuksesta, koska markkinat saattavat ennakoita markkinoilta poistumisen määrääkää, mistä voi aiheutua kielteisiä vaikutuksia markkinaolosuhteisiin julkisen talouden kustannuksella. Lisäksi olisi voitava ottaa huomioon markkinoiden odottamattomat muutokset. EKP ei näe valvonnan kannalta tarvetta irtautumisstrategian hyväksymiselle yleisessä valtiontukimenettelyssä jo vaaditun komission hyväksynnän lisäksi. Jotta odottamattomissa olosuhteissa voidaan reagoida tehokkaasti, olisi poistettava automaattinen yhteys irtautumisstrategian täytäntöönpanoon liittyvien viivästysten ja sen arvioinnin välillä, katsotaanko yhteisön olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan. Ennalta varautuvan pääomapohjan vahvistamisen kautta hankittujen ydinpääomainstrumenttien (CET1) määrän rajoittaminen kahteen prosenttiin kokonaisriskin määrästä voi myös aiheuttomasti rajoittaa käytettävissä olevien ratkaisujen käyttöä. Se voi esimerkiksi aiheuttaa ei-toivottuja tavallista jyrkempiä vaikutuksia ja aiheuttaa riskin siitä, että pääomapohjan vahvistamista koskeva toimenpide ei ole riittävä ja luottamus markkinoihin ei palaudu.
6. Talletusten vakuusjärjestelmien toimenpiteet
- 6.1. Talletusten vakuusjärjestelmien ennaltaehkäisevät toimenpiteet ovat osoittautuneet hyödylliseksi kriisinehkäisyvälineeksi. Ehdotetussa lainsäädäntöpaketissa jäsenvaltioille annettaisiin edelleen mahdollisuus sallia talletusten vakuusjärjestelmien rahoittaa ennaltaehkäiseviä toimia ⁽³⁰⁾. Kun otetaan huomioon näiden välineiden potentiaaliset hyödyt, EKP kannustaa unionin lainsäätäjiä asettamaan talletusten vakuusjärjestelmien ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä saataville kaikkialla unionissa yhdenmukaistetun talletussuojajärjestelmän puitteissa. EKP myöntää kuitenkin, että talletusten vakuusjärjestelmien ennalta ehkäisevien toimenpiteiden tarvittavan kapasiteetin kehittäminen saattaa viedä jonkin aikaa, ja katsoo, että siirtymäkausi voi siksi olla asianmukainen. Yhdenmukaistamista on jatkettava, jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla unionissa, riittävät suojatoimet ja paremmin varustettu välineistö, millä varmistetaan yhdenmukaisuus kriisinhallinta- ja talletussuojakehityksen yleisten tavoitteiden kanssa.
- 6.2. EKP suhtautuu myönteisesti yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ⁽³¹⁾ ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ⁽³²⁾ ehdotettuihin selvennyksiin, joiden mukaan talletusten vakuusjärjestelmien toimet, jotka on toteutettu talletussuojadirektiivin ⁽³³⁾ ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä koskevien sääntöjen mukaisesti, eivät käynnistä arviointia siitä, onko yhteisö lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa. Tämä lisää selkeyttä ja varmuutta toimivaltaisten viranomaisten kannalta. EKP suhtautuu kuitenkin varauksellisesti edellytykseen, jonka mukaan toimivaltaisen viranomaisen olisi vahvistettava, että talletusten vakuusjärjestelmän toimenpide on tarpeen kyseisen luottolaitoksen taloudellisen vakauden ja pitkän aikavälin elinkelpoisuuden säilyttämiseksi, jotta

⁽²⁷⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 20 alakohta, joilla yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen lisätään uusi 18 a artiklan 2 kohta.

⁽²⁸⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 20 alakohta, jolla lisätään yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen uusi 18 a artikla, ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 19 alakohta, jolla lisätään pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin uusi 32 c artikla.

⁽²⁹⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 20 alakohta, jolla lisätään yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen uusi 18 a artiklan 2 kohdan b alakohta.

⁽³⁰⁾ Ks. talletussuojadirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 12 alakohta, jolla muutetaan talletussuojadirektiivin 11 artiklaa.

⁽³¹⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 19 alakohtaan b alakohta, jolla muutetaan sen 18 artiklan 4 kohdan d alakohtaa.

⁽³²⁾ Ks. pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 17 alakohtaan b alakohta, jolla muutetaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin 32 artiklan 4 kohdan d alakohtaa.

⁽³³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

ennaltaehkäisevä toimenpide ei käynnistä arviointia siitä, onko yhteisö lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa ⁽³⁴⁾. Sen vuoksi EKP suosittaa, että tämä viittaus poistetaan yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotetuista muutoksista.

- 6.3. EKP suhtautuu myönteisesti myös pienimmän kustannuksen testin yhdenmukaistamiseen ennen talletusten vakuusjärjestelmän varojen käyttöä tai harkittaessa talletusten vakuusjärjestelmän ennaltaehkäisevän toimenpiteen soveltamista ⁽³⁵⁾. Kaikissa tapauksissa, joissa käytetään talletusten vakuusjärjestelmiä, yhdenmukaistettu pienimmän kustannuksen testikehys auttaa luomaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja varmistamaan johdonmukaisuuden kaikissa jäsenvaltioissa. Ennaltaehkäisevien toimenpiteiden erityistilanteen osalta talletussuojadirektiiviin ehdotetuissa muutoksissa todetaan, että on vaikeaa arvioida tarkasti likvidaation yhteydessä perittäviä saatavia, sillä toimenpiteet olisi tarkoitus toteuttaa paljon ennen kuin mahdollisen likvidaation ennakoidaan toteutuvan ⁽³⁶⁾. Sen vuoksi ehdotetaan, että perittävien saatavien arvioituihin osuuteen sovelletaan 85 prosentin porrastuskerrointa, kun tehdään ennaltaehkäisevää toimenpidettä koskeva pienimmän kustannuksen testi, jolloin talletusten vakuusjärjestelmästä saadaan lisärahoitusta. Tällaisen porrastuskertoimen soveltaminen tasaisesti ennaltaehkäiseviin ja vaihtoehtoihin toimenpiteisiin sekä talletusten vakuusjärjestelmästä tuleviin kriisinratkaisun rahoitusosuuksiin tasapuolistaisiin toimintaedellytyksiä ja auttaisi helpottamaan näitä talletusten vakuusjärjestelmien toimenpiteitä useammassa skenaariossa. Koska ennaltaehkäisevien toimenpiteiden piirissä olevien laitosten olosuhteet voivat kuitenkin olla hyvin erilaisia, kun tarkastellaan niiden taseita ja tilanteen heikkenemisen vakavuutta, porrastuskertoimella ei ehkä oteta riittävästi huomioon ennaltaehkäisevien toimenpiteiden erityispiirteitä. EPV voi käsitellä tätä kysymystä tehokkaammin osana ehdotettuja teknisten sääntelystandardien luonnoksia ⁽³⁷⁾.
- 6.4. Talletussuojadirektiiviin ehdotetuissa muutoksissa säädetään, että luottolaitosten, jotka pyytävät talletusten vakuusjärjestelmää rahoittamaan ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, on esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle kuulemista varten ilmoitus toimenpiteistä, jotka ne sitoutuvat toteuttamaan vakavaraisuusvaatimusten noudattamisen varmistamiseksi tai palauttamiseksi, mukaan lukien toimet taloudellisen vakauden heikkenemistä koskevan riskin lieventämiseksi ja luottolaitoksen pääoma- ja likviditeettiposition vahvistamiseksi. EKP ehdottaa sen selventämistä, että valvontaviranomaisen edellytetään ainoastaan tarkistavan, että vakavaraisuusvaatimuksia on tarkoitus noudattaa. Tähän sisältyisi korjaussuunnitelmien – joiden tarkoituksena on varmistaa tai palauttaa valvontavaatimusten noudattaminen – vakavaraisuus- ja valvontanäkökohtien tarkistaminen sekä luottolaitoksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden varmistaminen. Valvontaviranomaisen olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä kansallisten nimettyjen viranomaisten tai talletusten vakuusjärjestelmistä vastaavien viranomaisten kanssa asioissa, jotka kuuluvat niiden toimivaltaan ja joista ne ovat edelleen vastuussa. Lisäksi talletusten vakuusjärjestelmällä ja/tai nimetyllä viranomaisella on todellinen intressi ja parhaat edellytykset valvoa sen määrän takaisinmaksua, joka luottolaitokselle on maksettu talletusten vakuusjärjestelmästä ennaltaehkäisevään toimenpiteeseen, sekä siihen liittyvää aikataulua, ja tällä perusteella päättää, myönnetäänkö kyseiselle luottolaitokselle lisää ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä.
- 6.5. EKP ehdottaa nimenomaista vaatimusta, joka koskee laitosten suojajärjestelmien ja talletusten vakuusjärjestelmien varojen erottamista toisistaan. Aiemmat kokemukset ovat osoittaneet, että erillinen laitosten suojajärjestelmän rahasto on tärkeä tällaisten järjestelmien moitteettoman toiminnan kannalta. Laitosten suojajärjestelmien ja talletusten vakuusjärjestelmien erillisistä rahastoista koituisi myös merkittäviä etuja, sillä talletussuojadirektiivin asettamat rajoitukset eivät koske erillisiä laitosten suojajärjestelmien rahastoja. Näin ollen erillisellä laitosten suojajärjestelmän rahastolla varmistetaan, että laitosten suojajärjestelmän muita toimintoja voidaan jatkaa laitosten suojajärjestelmän tarkoitukseen varattujen rahastojen avulla. Esimerkiksi puuttumalla aktiivisesti tilanteisiin varhaisessa vaiheessa ja oikea-aikaisesti laitosten suojajärjestelmä varmistaa, että sen jäsenlaitokset täyttävät lakisäateiset omia varoja ja likviditeettiä koskevat vaatimukset. EKP panee tyytyväisenä merkille, että kuten aiemminkin, näihin erillisiin laitosten suojajärjestelmien rahastoihin ei sovellettaisi talletussuojadirektiivin vaatimuksia. Mitä tulee niiden rooliin talletusten vakuusjärjestelminä, EKP kannattaa sitä, että laitosten suojajärjestelmiin olisi edelleen sovellettava talletussuojadirektiiviä tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi. Näin ollen komission ehdotuksessa – yhdistettynä laitosten suojajärjestelmien ja talletusten vakuusjärjestelmien rahastojen erillisyyteen – säilytetään tarvittava joustavuus ja varmistetaan samalla oikeudellinen selkeys ja tasapuoliset toimintaedellytykset.
7. Varhainen varoitus mahdollisesta arvioinnista sen toteamiseksi, onko yhteisö lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti
- 7.1. Yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotetuissa muutoksissa säädetään, että EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi ilmoitettava kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, jos ne katsovat, että yhden tai useamman edellytyksen, joiden nojalla laitoksen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, täyttymiselle on olennainen riski ⁽³⁸⁾. Tämän jälkeen EKP tai

⁽³⁴⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 20 alakohta, jolla lisätään yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen uusi 18 a artiklan 1 kohdan b alakohta, ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 19 alakohta, jolla lisätään pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin uusi 32 c artiklan 1 kohdan b alakohta.

⁽³⁵⁾ Ks. talletussuojadirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 13 alakohta, joilla lisätään talletusten vakuusjärjestelmistä annettuun direktiiviin uusi 11 e artikla.

⁽³⁶⁾ Ks. talletussuojadirektiiviin ehdotettujen muutosten johdanto-osan 30 kappale.

⁽³⁷⁾ Ks. talletussuojadirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 13 alakohta, joilla lisätään talletussuojadirektiiviin uusi 11 e artiklan 5 kohta.

⁽³⁸⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten johdanto-osan 15 kappale ja 1 artiklan 16 alakohta, joilla yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen lisätään uusi 13 c artikla.

kansallinen toimivaltainen viranomainen ja yhteinen kriisinratkaisuneuvosto vaihtavat näkemyksiä mahdollisista toimenpiteistä, joilla vältetään laitoksen kaatuminen, sekä siitä, mikä on kohtuullinen aika näiden toimenpiteiden toteuttamiseksi. EKP tai kansallinen toimivaltainen viranomainen ja yhteinen kriisinratkaisuneuvosto seuraavat tapauksen kehittymistä ja tapaavat säännöllisesti.

- 7.2. EKP kannattaa tällaista varhaista varoitusta koskevaa menettelyä ja panee tyytyväisenä merkille, että se ei vaikuta vakiintuneeseen kriisinratkaisumenettelyyn ⁽³⁹⁾, erityisesti mukaan lukien periaatteet, toimivalta ja prosessi sen arvioimiseksi, onko laitos lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti. Näin kehitetään edelleen EKP:n ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston välistä yhteistyötä koskevia parhaita käytäntöjä. Lisäksi sillä varmistetaan, että EKP tai kansallinen toimivaltainen viranomainen ja yhteinen kriisinratkaisuneuvosto voivat arvioida kriisitilanteita niiden kehittyessä ja reagoida asianmukaisimmalla tavalla ja käyttää koko välinevalikoimaansa.
- 7.3. Näin ollen EKP suhtautuu myönteisesti siihen, että tämän uuden varhaista varoitusta koskevan menettelyn käynnistäminen ei ole edellytyksenä sille, että myöhemmin voidaan arvioida, onko laitos lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti ⁽⁴⁰⁾. Nopeasti kehittyvien kriisien aikana saattaa olla aiheellista tehdä tällainen arviointi välittömästi, kun otetaan huomioon tilanteen vakavuus ja se, ettei ole olemassa helposti käytettävissä olevia toimenpiteitä, joilla kaatuminen voitaisiin estää.
8. *Kriisinratkaisumenettely*
- 8.1. EKP suhtautuu myönteisesti kriisinratkaisun soveltamisalan laajentamiseen. Kriisinratkaisun laajempi soveltamisala tuo kriisinratkaisuvälineet luottolaitosten laajemman joukon saataville, ja siten parantaa kansainvälisten parhaiden käytäntöjen mukaisten kriisinratkaisuvälineiden saatavuutta ja varmistaa kriisinhallinnan yhdenmukaistamisen. Samalla EKP ymmärtää, että ehdotuksessa ei edellytetä, että kriisinratkaisuviranomaiset korvamerkitsevät pienemmät luottolaitokset kriisinratkaisuun, jos tällaiset toimet olisivat suhteettomia. Nämä luottolaitokset voitaisiin edelleen likvidoida kansallisten maksukyvyttömyysmenettelyjen mukaisesti, jos tämä johtaisi tyydyttävämpään lopputulokseen. EKP suhtautuu joka tapauksessa myönteisesti analyysiin siitä, saavutetaanko yleisen edun arviointiin ehdotettujen muutosten kumulatiivinen vaikutus, mukaan lukien talletusten vakuusjärjestelmille aiheutuvien tappioiden minimointia koskeva uusi tavoite, kriisinratkaisun suunnitellun oikeasuhteisen laajentamisen avulla.
- 8.2. Kriisinratkaisun soveltamisalan laajentaminen pieniin ja keskisuuriin luottolaitoksiin voi olla uskottavaa vain, jos kriisinratkaisun riittävän rahoituksen varmistamiseksi löydetään realistisia ratkaisuja, joihin sisältyy luottolaitosten sisäinen tappionkattamiskyky mutta ennen kaikkea myös talletusten vakuusjärjestelmien rahoituksen ja kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen saatavuus.
- 8.3. Periaate, jonka mukaan ennen kaikkea osakkeenomistajien ja velkojien olisi vastattava luottolaitoksen kaatumisesta aiheutuvista tappioista, on unionin kriisinhallintakehyksen kulmakivi. EKP onkin tyytyväinen siihen, että tämä keskeinen periaate vahvistetaan ehdotetussa lainsäädäntöpaketissa.
- 8.4. Samaan aikaan kriisinratkaisun soveltamisalan laajentaminen pieniin ja keskisuuriin luottolaitoksiin aiheuttaa haasteita. Nämä luottolaitokset ovat usein vahvasti riippuvaisia talletuksista rahoituslähteenä, ja paikallisista markkinaolosuhteista riippuen niillä voi olla vaikeuksia laskea liikkeeseen muita rahoitusvälineitä, joilla voidaan luotettavasti kattaa tappioita tai jotka voidaan muuntaa omaksi pääomaksi luottolaitoksen kaatuessa. Saattaa olla tilanteita, joissa talletusten vakuusjärjestelmän suojan piiriin kuulumattomien talletusten (suojaamattomat talletukset) arvon alaskirjaus voi aiheuttaa rahoitusvakauteen kohdistuvia riskejä, jotka voivat johtaa yleisen edun kannalta haitalliseen arvon katoamiseen. Näin voi olla esimerkiksi silloin, kun suojaamattomien talletusten arvon alaskirjaus yhdessä luottolaitoksessa johtaa suojaamattomien talletusten nostamiseen toisissa luottolaitoksissa, mikä lisää häiriöiden leviämistä. EKP on tyytyväinen siihen, että ehdotetulla lainsäädäntöpaketilla otetaan käyttöön vaihtoehtoja, joilla parannetaan tallettajien suojaa siten, että vahvistetaan talletusten vakuusjärjestelmän kykyä tarjota rahoitusta kriisinratkaisussa ⁽⁴¹⁾. Tähän päästäisiin ennen kaikkea selventämällä ja laajentamalla pienimmän kustannuksen testiä ⁽⁴²⁾ ja ottamalla käyttöön yhden tason tallettajien suosiminen siten, että kaikki talletukset ovat samanarvoisia ⁽⁴³⁾. EKP suhtautuu myös myönteisesti komission ehdotukseen, jonka mukaan talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusosuus otetaan huomioon laskettaessa tappioiden kattamisen vähimmäismäärää, jota kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen, myös yhteisen kriisinratkaisurahaston, käyttö edellyttää siirtostrategiaa sovellettaessa ⁽⁴⁴⁾. Nämä muutokset, joilla parannetaan talletusten vakuusjärjestelmien ja kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen kykyä tukea pienten ja keskisuurten luottolaitosten kriisinratkaisua, ovat välttämättömiä, jotta

⁽³⁹⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten johdanto-osan 15 kappale.

⁽⁴⁰⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten johdanto-osan 16 kappale.

⁽⁴¹⁾ Ks. esimerkiksi pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 56 alakohta, jolla muutetaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 109 artiklaa.

⁽⁴²⁾ Ks. talletussuojadirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 13 alakohta, joilla lisätään talletussuojadirektiiviin uusi 11 e artikla.

⁽⁴³⁾ Ks. pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 55 alakohdan a alakohta, jolla muutetaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 108 artiklan 1 kohtaa.

⁽⁴⁴⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 24 alakohdan a alakohta, jolla muutetaan yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen 27 artiklan 7 kohtaa.

kriisinratkaisuvälineiden soveltamisala voidaan laajentaa mielekkäällä tavalla koskemaan tällaisia luottolaitoksia. Sen vuoksi on tärkeää hyväksyä ehdotettu lainsäädäntöpaketti kokonaisvaltaisesti ja varmistaa, että kriisienhallinta- ja talletussuojakehykseen tehtävät muutokset esitetään johdonmukaisesti. Ehdotetun lainsäädäntöpaketin vain osittainen täytäntöönpano voisi johtaa siihen, että kriisinratkaisua ei ole mahdollista soveltaa käytännössä.

- 8.5. Sen periaatteen mukaisesti, että ensisijaisesti osakkeenomistajien ja luotonantajien olisi vastattava tappioista luottolaitoksen kaatuessa, kaikilla kriisinratkaisuun osoitetuilla luottolaitoksilla on oltava ensimmäisenä suojakeinona tappioiden kattamisen vähimmäiskapasiteetti, jonka mitoitus on kriisinratkaisustrategiaan nähden riittävä, mikä tukee markkinakuria ja auttaa minimoidaan riippuvuutta ulkoisista rahoituslähteistä. Vaikka talletusten vakuusjärjestelmillä olisi mahdollisuus osallistua kriisinratkaisun rahoittamiseen ja tämä rahoitusosuus otettaisiin huomioon tappioiden kattamista koskevassa vähimmäisvaatimuksessa, joka on 8 prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä ⁽⁴⁵⁾, tämän kynnysarvon, joka on 8 prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä, saavuttaminen voisi kuitenkin vahvistaa kielteistä dynamiikkaa järjestelmäkriisissä esimerkiksi silloin, kun useat luottolaitokset kaatuvat samanaikaisesti tai jos tämä edellyttäisi tappioiden määrittämistä tietyille velkojille, mikä puolestaan voisi vakavasti heikentää rahoitusvakautta. Sen vuoksi EKP tukisi rahoitusvakautta koskevan poikkeuksen käyttöönottoa, joka mahdollistaisi poikkeustapauksissa kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen saatavuuden Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) suosituksen mukaisesti ⁽⁴⁶⁾. Tämä mahdollistaisi sen, että kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä voidaan käyttää ennen tappioiden kattamista 8 prosentilla velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä tapauksissa, joissa se on ehdottoman välttämätöntä yleisen edun suojelemiseksi ja rahoitusvakauden turvaamiseksi. Tähän vaihtoehtoon olisi sen vuoksi sovellettava tiukkoja ehtoja ja hallintojärjestelyjä, jotka vastaavat Yhdysvalloissa käytössä olevaa vastaavaa mekanismia, esimerkiksi yhteisen kriisinratkaisuneuvoston, komission ja EKP:n yhteistä hyväksyntää. Poikkeusta käytettäisiin ainoastaan euroalueen tai jäsenvaltion laajuisen kriisin aikana tai silloin, kun on olemassa tällaisen kriisin riski, viimeisenä keinona ja sen jälkeen, kun luottolaitosten kapasiteetti tappioiden kattamiseen on käytetty mahdollisimman laajalti aiheuttamatta kielteisiä vaikutuksia rahoitusvakauteen ⁽⁴⁷⁾.
- 8.6. Vaikka yleisen edun arviointia laajennettaisiinkin, monet pienemmät luottolaitokset jäävät todennäköisesti kriisinratkaisun soveltamisalan ulkopuolelle. Näiden luottolaitosten osalta, joissa kriisinratkaisukehyksen soveltaminen ei vielä olisi oikeasuhteista, EKP toivoisi kansallisten maksukyvyttömyysmenettelyjen kohentamista ja yhdenmukaistamista edelleen ⁽⁴⁸⁾. Ehdotetun lainsäädäntöpaketin tavoitetaso on tältä osin rajallinen. EKP kannustaa unionin lainsäätäjää yhdenmukaistamaan ja laajentamaan kaikissa jäsenvaltioissa vaihtoehtoisten toimenpiteiden saatavuutta likvidaation yhteydessä, erityisesti talletusten vakuusjärjestelmien kykyä tukea varojen ja velkojen siirtoa vastaanottavalle luottolaitokselle. EKP suhtautuu myönteisesti velkojahierarkiaan ehdotettuihin muutoksiin ja pienimmän kustannuksen testiä koskeviin täsmennyksiin, mikä parantaa mahdollisuutta talletusten vakuusjärjestelmistä saatavan rahoituksen käytölle ja laajentaa näiden toimenpiteiden saatavuutta. Näiden vaihtoehtoisten toimenpiteiden käyttöönotto kaikissa jäsenvaltioissa mahdollistaisi nopeamman, tehokkaamman ja yhdenmukaisemman prosessin luottolaitosten likvidaatioiden hallinnoimiseksi, mikä viime kädessä hyödyttäisi rahoitusvakautta ja tallettajia ja vähentäisi tarvetta maksuille talletusten vakuusjärjestelmistä.
- 8.7. Lopuksi EKP suhtautuu myönteisesti selvennykseen, jonka mukaan vastuunjako pääomainstrumenttien ja muiden hyväksyttävien velkojen alaskirjausmenettelyssä heijastaa täysin vastuunjakoa kriisinratkaisumenettelyssä ⁽⁴⁹⁾. Tämä tarkoittaa sitä, että valvontaviranomaisen ensisijainen vastuu liittyy arvioihin siitä, onko yhteisö lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti, kun taas kriisinratkaisuviranomainen arvioi jäljellä olevat alaskirjauksen edellytykset.

⁽⁴⁵⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 24 alakohdan a alakohta, jolla muutetaan yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetuksen 27 artiklan 7 kohtaa.

⁽⁴⁶⁾ Ks. IMF, Financial Sector Assessment Program – Technical Note – Bank Resolution and Crisis Management (2018), s. 6 ja 30, saatavilla IMF:n verkkosivustolla osoitteessa www.imf.org.

⁽⁴⁷⁾ Ks. myös EKP:n lausuma kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen muuttamista koskevaan Euroopan komission kohdennettuun kuulemiseen, s. 4.

⁽⁴⁸⁾ Ks. erityisesti EKP:n lausuma kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen muuttamista koskevaan Euroopan komission kohdennettuun kuulemiseen, s. 3 ja 11. EKP kannusti komissiota tutkimaan sellaisten ratkaisujen toteutettavuutta kuin eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän tukeman eurooppalaisen hallinnollisen likvidaatiojärjestelmän perustaminen, jotta voidaan varmistaa, että tällaisten luottolaitosten kaatumiset käsitellään tehokkaasti ja yhdenmukaisesti.

⁽⁴⁹⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten johdanto-osan 26 kappale ja 1 artiklan 23 alakohta, jolla muutetaan yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 21 artiklaa.

9. Tallettajien etusijaisuus

9.1. EKP suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen yksitasoisesta tallettajien etusijaisuudesta ⁽⁵⁰⁾. Tällä lähestymistavalla varmistetaan luottolaitosten velkojen hierarkian laajempi yhdenmukaistaminen koko unionissa ja varmistetaan, että kaikki talletukset, myös suurten yritysten talletukset ja soveltamisalan ulkopuolelle jätetyt talletukset, ovat *etuoikeusasemaltaan* tasavertaisia ja tavallisten vakuudettomien saatavien yläpuolella. Tällä lähestymistavalla parannetaan talletusten vakuusjärjestelmien rahoituksen saatavuutta ja mahdollistetaan talletuskannan säilyttäminen kokonaisuudessaan, mikä merkitsee sitä, että talletusten vakuusjärjestelmä voi paremmin osallistua kriisinhallintatoimiin kriisinratkaisussa sekä ennaltaehkäisevillä tai vaihtoehtoisilla toimenpiteillä, myös siirtostrategioiden avulla. Tämä parantaa merkittävästi käytettävissä olevia kriisinhallintaratkaisuja ⁽⁵¹⁾ ja helpottaa rahoitusvakausriskien torjumista tilanteessa, jossa on riski häiriöiden leviämisestä ja muiden luottolaitosten talletussuojan piiriin kuulumattomien tallettajien talletuspaosta. Liiketoiminnan myyntiä koskevien strategioiden laajempi käytettävyys joko kriisinratkaisussa tai talletusten vakuusjärjestelmien vaihtoehtoisten toimenpiteiden yhteydessä voi vähentää osina tapahtuvan likvidaatian käyttöä keinona hallita luottolaitosten kaatumista. Tämä on hyödyllistä, sillä osina tapahtuva likvidaatio voi romahduttaa arvon ja olla haitallista tallettajien ja rahoitusvakauden kannalta. Ehdotetulla lähestymistavalla vähennetään myös tallettajille maksettavien korvausten tarvetta. Talletusten vakuusjärjestelmien on usein otettava käyttöön suuri määrä varoja niitä varten, mikä rajoittaa niiden maksuvalmiutta ja kykyä käsitellä muita luottolaitosten kaatumisia. Talletusten käytettävyyden ja rahoitusvakauden parempi turvaaminen vähentää myös kannustimia käyttää veronmaksajien rahoja luottolaitosten kaatuessa. On tärkeää huomata, että suojatut tallettajat ovat edelleen täysimääräisesti suojattuina talletusten vakuusjärjestelmässä kaikissa skenaarioissa, mutta ne hyötyvät myös siirtostrategioista, joilla voidaan saavuttaa niiden talletusten käytettävyys ilman keskeytyksiä ⁽⁵²⁾.

9.2. Tämä lähestymistapa, jossa kaikille talletuksille annettaisiin velkojen hierarkiassa etuoikeutettujen saatavien asema, helpottaisi myös tappioiden kohdentamista luottolaitosten vakuudettomiin velkainstrumentteihin ja helpottaisi sen varmistamista, että velkojat, joilla on mahdollisuus soveltaa alaskirjausta, kattavat tappiot kokonaisuudessaan ilman rahoitusvakauteen liittyviä ongelmia. Se myös pienentäisi siihen periaatteeseen, että velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, perustuvien korvausvaatimusten riskiä, ja vahvistaisi siten purkamismahdollisuuksia ⁽⁵³⁾.

9.3. Samalla EKP myöntää, että yksitasoisen tallettajien etusijaisuuden käyttöönotto voi joissakin pankkien kriisinhallintaskenaarioissa aiheuttaa talletusten vakuusjärjestelmille lisäkustannuksia. Vaikka EKP panee merkille, että yksitasoinen tallettajien etusijaisuus on osoittautunut onnistuneeksi useilla lainkäyttöalueilla, olisi hyvä analysoida tarkemmin tilanteita, joissa talletusten vakuusjärjestelmille saattaa aiheutua lisäkustannuksia tai perusteettomia seurauksia. Analyysissä olisi myös mahdollisuuksien mukaan, ja ottaen huomioon kokemukset yksitasoisen tallettajien etusijaisuuden käyttöön ottaneilta lainkäyttöalueilta, tarkasteltava ehdotettujen muutosten vaikutusta etuoikeutettujen vakuudettomien velkojen luokitukseen ja hinnoitteluun, ja siinä olisi tarkasteltava lähemmin tuoroavauksista yksitasoisen tallettajien etusijaisuuden ja tiettyjen talletusten MREL-vähimmäisvaatimusten täyttymisen välillä. Lisäksi EKP on valmis tutkimaan vaihtoehtoisia ratkaisuja, joilla parannetaan talletusten vakuusjärjestelmien kykyä osallistua kriisinratkaisuun (sekä ennaltaehkäisevillä ja vaihtoehtoisilla toimenpiteillä) samassa määrin kuin olisi mahdollista yksitasoisessa tallettajien etusijaisuudessa ja rajoitetaan samalla talletusten vakuusjärjestelmien tappioriskiä, joka liittyy likvidaatian yhteydessä maksettaviin korvauksiin. Tällaisia ratkaisuja tutkittaessa on ehdottoman tärkeää varmistaa, että kaikkeen kriisinratkaisun soveltamisalan laajentamiseen yhdistetään asianmukainen rahoituksen saatavuus kriisinratkaisussa, mikä koskee erityisesti talletusten vakuusjärjestelmistä tulevaa rahoitusta. Lisäksi siihen, miten yksitasoisen tallettajien etusijaisuuden käyttöönotto vaikuttaa luottolaitosten vastuiden rakenteeseen, olisi luonnollisesti kiinnitettävä erityistä huomiota, ja EKP on valmis arvioimaan tätä huolellisesti vastuualueeseensa kuuluvien luottolaitosten osalta.

10. Väliinpuotoamisen tilanteiden riskiin puuttuminen

10.1. Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä edellytetään jo nykyisellään jäsenvaltioita varmistamaan, että lähellä kaatumista oleva laitos, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena, likvidoidaan hallitusti sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti ⁽⁵⁴⁾. EKP kannattaa pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotettuja muutoksia, joilla selvennetään tätä mekanismia ⁽⁵⁵⁾ ja varmistetaan, että likvidaatio aloitetaan viipymättä ja että luottolaitos poistuu markkinoilta tai lopettaa pankkitoimintansa kohtuullisen ajan kuluessa ⁽⁵⁶⁾.

⁽⁵⁰⁾ Ks. pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 55 alakohdan a alakohta, jolla muutetaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 108 artiklan 1 kohtaa.

⁽⁵¹⁾ Ks. täältä osin EKP:n lausuma kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen muuttamista koskevaan Euroopan komission kohdennettuun kuulemiseen, s. 4 ja 13.

⁽⁵²⁾ Lisätietoja Yhdysvaltojen lähestymistavasta, johon sisältyy yksitasoinen tallettajien etusijaisuus ja merkittävä riippuvuus siirtostrategioista, on EKP:n valvontaelimen puheenjohtajan Andrea Enrian puheessa "Of temples and trees: on the road to completing the European banking union", luettavissa EKP:n pankkivalvonnan verkkosivuilla osoitteessa www.bankingsupervision.europa.eu.

⁽⁵³⁾ Ks. lausunnon CON/2017/6 2.3.2 kohta.

⁽⁵⁴⁾ Ks. pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 32 b artikla.

⁽⁵⁵⁾ Ks. pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 18 alakohta, jolla muutetaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 32 b artiklaa.

⁽⁵⁶⁾ Ks. EKP:n lausunnon CON/2020/25 3,2 kohta ja EKP:n lausuma kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen muuttamista koskevaan Euroopan komission kohdennettuun kuulemiseen, s. 2 ja 8.

- 10.2. Muita kuin kriisinratkaisuun liittyviä tapauksien hallintaa koskevia kansallisia menettelyjä olisi yhdenmukaistettava edelleen antamalla kriisinratkaisuviranomaisille valtuudet aloittaa hallinnollinen likvidaatiomenettely laitoksille, jotka täyttävät kaksi ensimmäistä kriisinratkaisun edellytystä mutta jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena, koska yleinen etu ei edellytä kriisinratkaisua⁽⁵⁷⁾. Tämä olisi tehokas toimi, jolla voidaan määrätietoisesti puuttua tilanteisiin, joissa on pitkäaikaisen väliinpuotoamisen mahdollisuus.
- 10.3. EKP tukee toimivaltaiselle viranomaiselle annettavaa valtuutusta peruuttaa sellaisten luottolaitosten toimilupa, jotka ovat lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa mutta joita ei ole asetettu kriisinratkaisuun⁽⁵⁸⁾. Muutoksilla ei kuitenkaan pitäisi ottaa käyttöön automaattisia toimenpiteitä, ja peruuttamisen olisi pysyttävä EKP:n harkintavallassa neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisesti⁽⁵⁹⁾.
- 10.4. Mitä tulee ehdotukseen siitä, että toimiluvan peruuttaminen on riittävä edellytys likvidaation aloittamiselle⁽⁶⁰⁾, EKP pitää äärimmäisen tärkeänä välttää tahattomia seurauksia, jotka liittyvät ristiriitaisiin tulkintoihin tai toisistaan poikkeaviin kansallisiin täytäntöönpanosäädöksiin. Komission pääasiallisessa ehdotuksessa puututaan väliinpuotoamisen tilanteisiin säätämällä, että kun kriisinratkaisuviranomainen toteaa luottolaitoksen täyttävän kaikki kriisinratkaisun edellytykset yleistä etua koskevaa edellytystä lukuun ottamatta, asianomaisella kansallisella viranomaisella on myös oltava valtuudet aloittaa viipymättä luottolaitoksen likvidaatiomenettely⁽⁶¹⁾. Ehdotus, jonka mukaan toimiluvan peruuttaminen on ”riittävä” edellytys likvidaatiolle, voi antaa jäsenvaltioille kimmokkeen luopua tämän kansallisten viranomaisten valtuuttamista koskevan tärkeän vaatimuksen saattamisesta asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä⁽⁶²⁾. Tällainen lähestymistapa voisi johtaa virheelliseen tulkintaan, jonka mukaan se, että valvontaviranomainen peruuttaa toimiluvan, olisi yksinomainen peruste likvidaatiomenettelyn aloittamiselle ottamatta huomioon kriisinratkaisuviranomaisen aiempaa päätöstä siitä, täytyvätkö kriisinratkaisun edellytykset. Tämä lähestymistapa voisi johtaa käytäntöön, jossa kansalliset hallintoviranomaiset tai tuomioistuimet lykkäävät likvidaatiomenettelyn aloittamista, kunnes toimilupa peruutetaan. Tällöin jätettäisiin huomiotta se mahdollisuus, että joissakin tapauksissa olisi tarkoituksenmukaisempaa aloittaa likvidaatiomenettely aikana, jolloin luottolaitoksella on vielä pankkitoimilupa. Edellä esitetyn perusteella EKP suosittaa, että toimiluvan peruuttaminen ei ole yhdenmukaistettu edellytys luottolaitosten likvidaatiolle.

11. *Peruuttamattomat maksusitoumukset kriisinratkaisurahastoon*

- 11.1. EKP suosittaa painokkaasti, ettei peruuttamattomien maksusitoumusten osuutta kasvateta 30 prosentista 50 prosenttiin laitosten yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien kokonaismäärästä⁽⁶³⁾. Peruuttamattomia maksusitoumuksia antaneiden luottolaitosten käytännöt ovat osoittaneet, että joidenkin luottolaitosten soveltama kohtelu voi aiheuttaa ydinpääoman (CET1) yliarvostukseen liittyvän riskin. Jos luottolaitoksen tilanteen arviointi osoittaa, että tällainen riski on olemassa ja jää kattamatta, tämä voisi johtaa valvontatoimenpiteiden käyttöönottoon kyseisen riskin pienentämiseksi.

⁽⁵⁷⁾ Ks. myös edellä oleva 8.6 kohta.

⁽⁵⁸⁾ Ks. pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 18 alakohta, jolla muutetaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 32 b artiklan 3 kohtaa.

⁽⁵⁹⁾ Ks. luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63) 4 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 14 artiklan 5 kohta.

⁽⁶⁰⁾ Ks. pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotettujen muutosten johdanto-osan 16 kohta ja 1 artiklan 18 alakohta, jolla muutetaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 32 b artiklan 4 kohtaa.

⁽⁶¹⁾ Ks. pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotettujen muutosten johdanto-osan 16 kohta ja 1 artiklan 18 alakohta, jolla muutetaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 32 b artiklan 1 ja 2 kohtaa.

⁽⁶²⁾ Ks. pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 18 alakohta, jolla muutetaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 32 b artiklan 1 kohtaa ja säädetään, että asiaankuuluvalla kansallisella hallinto- tai oikeusviranomaisella on oltava valtuudet aloittaa viipymättä menettely laitoksen tai yhteisön asianmukaiseksi likvidoimiseksi.

⁽⁶³⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 37 alakohta a alakohta, jolla muutetaan yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 70 artiklan 3 kohtaa, ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 53 alakohta a alakohta, jolla muutetaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 103 artiklan 3 kohtaa.

- 11.2. Tämän vakavaraisuuskysymyksen taustalla on se, että monet luottolaitokset eivät kirjanpidossaan merkitse peruuttamattomasta maksusitoumuksesta velaksi vaan pitävät sen taseensa ulkopuolella ja kirjaavat samalla käteisvakuuden taseen vastaavaa-puolelle kirjaamatta kuluja tuloslaskelmaan. Näin luottolaitoksen ydinpääoma (CET1) on yliarvostettu, koska se ei kuvasta sitä tosiseikkaa, että kriisinratkaisurahastoon vakuutena annettuja varoja ei voida saada takaisin ilman vastaavaa käteismaksua. Myös unionin yleinen tuomioistuin on todennut, että peruuttamattomiin maksusitoumuksiin liittyy vakavaraisuusriski⁽⁶⁴⁾. On huomattava, että tätä kysymystä ei ratkaista edes ehdotetuilla selvennyksillä⁽⁶⁵⁾.
- 11.3. EKP suhtautuu joka tapauksessa myönteisesti selvennyksiin⁽⁶⁶⁾, joissa todetaan, että jos luottolaitos ei enää kuulu yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen tai pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin soveltamisalaan eikä se ole enää velvollinen maksamaan rahoitusosuuksia yhteiseen kriisinratkaisurahastoon, kriisinratkaisuviranomainen vaatii maksamaan tehty ja vielä maksamatta olevat peruuttamattomat maksusitoumukset. Tällä muutoksella vahvistetaan myös, että luottolaitokset eivät voi missään olosuhteissa saada takaisin peruuttamattomien maksusitoumusten turvaamiseksi asetettuja käteisvakuuksia, ellei kriisinratkaisurahastoon suoriteta vastaavaa maksua, minkä vuoksi tällaiset käteisvakuudet on vähennettävä luottolaitosten ydinpääomasta (CET1).
- 11.4. Koska jotkin luottolaitokset eivät kirjaa näitä yhteiseen kriisinratkaisurahastoon maksettavia rahoitusosuuksia kuluiksi rahaston kokoamisen aikana, niiden olisi kirjattava nämä rahoitusosuudet kuluiksi, kun rahastoa käytetään. Vaikka EKP:n soveltamat vakavaraisuustarkoituksessa tehtävät vähennykset rajoittavat vakavaraisuussuhteeseen kohdistuvaa vaikutusta, peruuttamattomat maksusitoumukset lisäävät luottolaitosten voittoja taloudellisesti rauhallisina aikoina (kun yhteistä kriisinratkaisurahastoa kootaan) ja suurentavat tappioita kriisiaikoina (kun yhteistä kriisinratkaisurahastoa käytetään), mikä luo kanavan suhdanteita myötäilevien riskien leviämislle. Tämän vuoksi EKP pitää peruuttamattomia maksusitoumuksia, joita ei kirjata kuluiksi yhteisen kriisinratkaisurahaston kokoamisvaiheessa, ongelmallisina järjestelmäriskin kannalta, ja ehdottaa niiden käytön minimoimista.
12. *Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevien vähimmäisvaatimusten noudattaminen (ketjutusrakenteet)*
- 12.1. Ketjutusrakenteita koskevat ehdotetut muutokset antavat kriisinratkaisuviranomaisille mahdollisuuden sallia, että tietyt tytäryritykset voivat noudattaa sisäisiä MREL-vähimmäisvaatimuksia⁽⁶⁷⁾ ennemmin konsolidoidusti kuin yksilöllisesti. Tämä mahdollisuus edellyttää kahdenlaisia suojatoimia⁽⁶⁸⁾. Ensinnäkin kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat unionissa emoyrityksenä toimivia rahoitusalan (seka-)holdingyhtiöitä, osalta edellytetään, että tytäryritys on ainoa kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön hallussa oleva suora tytäryritys ja että sekä kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö että tytäryritys ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon ja kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin. Vaihtoehtoisesti muunlaisten kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta edellytetään, että tytäryritykseen sovelletaan pilarin 2 mukaisia pääomavaatimuksia tai yhteenlaskettua puskurivaatimusta konsolidoinnin perusteella. Toiseksi kriisinratkaisuviranomaisen on täytynyt todeta, että sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattaminen konsolidoinnin perusteella ei vaikuta kielteisesti asianomaisen konsernin kriisinratkaisukelpoisuuteen eikä alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamiseen kyseiseen väliyhtiönä toimivaan yhteisöön tai muihin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluviin yhteisöihin.
- 12.2. Sellaisten kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, jotka eivät ole unionissa emoyrityksenä toimivia rahoitusalan (seka-)holdingyhtiöitä, luodaan yhteys tytäryritykselle konsolidoinnin perusteella asetettuihin pilarin 2 mukaisiin pääomavaatimuksiin. EKP toteaa, että unionin pankkiryhmän tytäryritykselle asetetut konsolidoidut tai alakonsolidointiryhmän vaatimukset on asetettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o

⁽⁶⁴⁾ Ks. tuomio 9.9.2020, BNP Paribas v. Euroopan keskuspankki (T-150/18 ja T-345/18, EU:T:2020:394, 78 kohta).

⁽⁶⁵⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 37 alakohdan b alakohta, jolla lisätään yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen uusi 70 artiklan 3 a kohta, ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 53 alakohdan b alakohta, jolla lisätään pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin uusi 103 artiklan 3 a kohta.

⁽⁶⁶⁾ Ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 37 alakohdan b alakohta, jolla lisätään yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen uusi 70 artiklan 3 a kohta, ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 53 alakohdan b alakohta, jolla lisätään pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin uusi 103 artiklan 3 a kohta.

⁽⁶⁷⁾ Ks. ketjutusrakenteita koskevien ehdotettujen muutosten 1 artiklan 3 kohdan a alakohta ja 2 artiklan 7 kohdan a alakohta, joilla muutetaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 1 kohtaa ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 12 g artiklan 1 kohtaa.

⁽⁶⁸⁾ Ks. ketjutusrakenteita koskevien ehdotettujen muutosten 1 artiklan 3 kohdan a alakohta ja 2 artiklan 7 kohdan a alakohta, joilla muutetaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 1 kohtaa ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 12 g artiklan 1 kohtaa.

575/2013 ⁽⁶⁹⁾ (jäljempänä 'vakavaraisuusasetus') ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU ⁽⁷⁰⁾ (jäljempänä 'vakavaraisuusdirektiivi') säädettyjen asiaankuuluvien edellytysten mukaisesti. Esimerkiksi silloin, kun tytäryrityksenä toimiva laitos ei ole jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos eikä sillä ole tytäryrityksiä kolmansissa maissa, valvontaviranomainen voi edellyttää, silloin kun se on perusteltua riskin erityisominaisuuksista tai laitoksen pääomarakenteesta johtuvia valvontatarkoituksia varten tai jos jäsenvaltio säätää kansallisia lakeja, jotka edellyttävät toiminnan rakenteellista erottamista pankkiryhmän sisällä, että rakenteellisesti erotetut laitokset noudattavat tiettyjä vakavaraisuusasetuksessa ⁽⁷¹⁾ ja vakavaraisuusdirektiivissä säädettyjä velvoitteita alakonsolidointiryhmän tasolla ⁽⁷²⁾.

13. Muut talletussuojakehykseen liittyvät näkökohdat

13.1. Talletussuojadirektiiviin ehdotetuissa muutoksissa ehdotetaan useita muita muutoksia talletussuojakehykseen ⁽⁷³⁾. EKP suhtautuu myönteisesti muutoksiin, jotka lisäävät yhdenmukaistamista ja laajentavat viranomaisten välineistöä kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen puitteissa.

13.2. EKP ilmaisee huolensa joistakin talletussuojadirektiiviin ehdotetuista muutoksista. Ensinnäkin talletussuojadirektiiviin ehdotetuilla muutoksilla pyritään asettamaan valvontaviranomaiselle velvollisuus varmistaa, että luottolaitokset noudattavat velvollisuuksiaan talletusten vakuusjärjestelmän jäseninä ⁽⁷⁴⁾. Vakavaraisuusdirektiivin mukaisia valvontaviranomaisen valtuuksia voidaan käyttää ainoastaan direktiivissä asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, eikä niitä voida laajentaa muihin kysymyksiin, kuten siihen, noudattavatko luottolaitokset velvoitteitaan talletusten vakuusjärjestelmän jäseninä. Lisäksi talletusten vakuusjärjestelmistä vastaavilla viranomaisilla on paljon paremmat edellytykset arvioida näiden velvoitteiden noudattamista, ja niille olisi valvontaviranomaisten sijasta annettava asianmukaiset täytäntöönpanovaltuudet. Sen vuoksi EKP suosittelee, että tätä ehdotusta tarkastellaan uudelleen.

13.3. Toiseksi talletussuojadirektiiviin ehdotetut muutokset viittaavat siihen, että talletusten vakuusjärjestelmät saavat säilyttää varansa kansallisten keskuspankkien tileillä ⁽⁷⁵⁾. Vaikka tällaisten tilien avaaminen olisi perussopimuksen mukaista ⁽⁷⁶⁾, tämä säännös saattaa edellyttää muutoksia joidenkin kansallisten keskuspankkien kansalliseen lainsäädäntöön perustuviin perussääntöihin sen varmistamiseksi, että sekä julkiset että yksityiset talletusten vakuusjärjestelmät voivat avata tarvittavat tilit. Lisäksi kansallisen keskuspankin talletusten vakuusjärjestelmälle myöntämä rahoitus, esimerkiksi laajentamalla kansallisessa keskuspankissa olevan talletusten vakuusjärjestelmän tilin tilinylitysoikeuksia, olisi keskuspankkirahoitusta koskevan kiellon vastainen, koska talletusten vakuusjärjestelmää voidaan pitää perustamissopimuksen 123 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna "julkisoikeudellisena laitoksena" ⁽⁷⁷⁾.

14. Talletusten vakuusjärjestelmien rahoitusosuuksien siirtämisen helpottaminen

14.1. Kun luottolaitos tällä hetkellä lakkaa olemasta talletusten vakuusjärjestelmän jäsen ja liittyy toiseen talletusten vakuusjärjestelmään tai jos osa sen toimintoista siirretään toiseen talletusten vakuusjärjestelmään, alkuperäinen talletusten vakuusjärjestelmä siirtää vain pienen osan luottolaitoksen aiemmista rahoitusosuuksista uuteen talletusten vakuusjärjestelmään. Vuodesta 2024 alkaen, kun talletusten vakuusjärjestelmät ovat saavuttaneet tavoitetasonsa, mahdollisuus siirtää rahoitusosuudet voi lakata kokonaan, koska ainoastaan 12 viimeisen kuukauden maksetut rahoitusosuudet voidaan siirtää. Jos luottolaitos siirtyy yhdestä talletusten vakuusjärjestelmästä toiseen, alkuperäisessä talletusten vakuusjärjestelmässä syntyy rahoitusyliäämä, koska kyseisen talletusten

⁽⁶⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁷⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁷¹⁾ Ks. vakavaraisuusasetuksen toinen–kahdeksas osa ja vakavaraisuusdirektiivin VII osasto.

⁽⁷²⁾ Ks. vakavaraisuusasetuksen 11 artiklan 6 kohta.

⁽⁷³⁾ Suurin osa näistä muutoksista perustuu Euroopan pankkiviranomaisen lausuntoon talletusten vakuusjärjestelmien rahoituksesta ja talletussuojarahastojen käytöstä (EBA/OP/2020/02); lausunto on saatavilla EPV:n verkkosivustolla osoitteessa www.eba.europa.eu.

⁽⁷⁴⁾ Ks. talletussuojadirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 3 alakohdan a alakohta, jolla muutetaan talletussuojadirektiivin 4 artiklan 4 kohtaa.

⁽⁷⁵⁾ Ks. talletussuojadirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 11 alakohdan e alakohta, jolla lisätään talletussuojadirektiiviin uusi 10 artiklan 7 a kohta.

⁽⁷⁶⁾ Ks. Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä 'EKP:n perussääntö') 17 artikla, jonka mukaan kansalliset keskuspankit voivat toimiensa toteuttamiseksi avata tilejä luottolaitoksille, julkisyhteisöille ja muille markkinaosapuolille.

⁽⁷⁷⁾ Ks. EKP:n vuoden 2022 lähentymisraportin 2.2.3 kohta, ja lausunto CON/2020/24.

vakuusjärjestelmän kattamat riskit pienenevät mutta sen rahoitusvarat pysyvät hyvin samanlaisina. Toisaalta vastaanottavassa talletusten vakuusjärjestelmässä syntyy rahoitusvaje, koska siirretyt varat eivät ole oikeassa suhteessa siirrettyihin riskeihin. Siirtyvän luottolaitoksen tai kaikkien vastaanottavan talletusten vakuusjärjestelmän jäsenten on paikattava tämä vaje. Nykyisessä talletussuojakehyksessä alkuperäisiä talletusten vakuusjärjestelmiä kohdellaan suotuisasti siirtävän luottolaitoksen ja/tai vastaanottavan talletusten vakuusjärjestelmän jäsenten kustannuksella. Jos talletussuojajärjestelmää ei muuteta, siitä aiheutuu merkittäviä uponneita kustannuksia luottolaitokselle, joka siirtyy yhdestä talletusten vakuusjärjestelmästä toiseen. Tämä on olennainen este tavoitteelle edistää pankkipalvelujen sisämarkkinoita unionissa.

- 14.2. EKP pitää valitettavana, että komission ehdotus ei noudata EPV:n suositusta ⁽⁷⁸⁾ antaa EPV:lle tehtäväksi kehittää menetelmä, jolla korjataan tämä puute talletussuojajärjestelmässä. EKP ehdottaa, että EPV:lle annetaan tehtäväksi kehittää menetelmä siirrettävien rahoitusosuuksien määrän laskemiseksi, jotta voidaan varmistaa vastaavuus siirrettyihin riskeihin nähden. Tämä minimoi alkuperäisen talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusylijäämän ja vastaanottavan talletusten vakuusjärjestelmän mahdollisen rahoitusvajeen, ja näin vältettäisiin tarpeettomien kustannusten aiheutuminen siirtävälle luottolaitokselle ja vastaanottavan talletusten vakuusjärjestelmän muille jäsenille. Tällaisissa menetelmissä olisi tasapainotettava asianomaisten talletusten vakuusjärjestelmien edut ja säilytettävä rahoitusvakuus koko järjestelmässä.
15. *Tietojenvaihto*
- 15.1. Ehdotetulla lainsäädäntöpaketilla pyritään parantamaan edelleen säännöksiä, jotka koskevat kriisinhallintaan liittyvää tietojenvaihtoa ⁽⁷⁹⁾.
- 15.2. EKP kannattaa kattavaa ja oikea-aikaista tietojenvaihtoa toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinhallintaviranomaisten välillä kriisinhallintaa varten. EKP:llä ja yhteisellä kriisinhallintaneuvostolla on jo käytössä kattava kahdenvälinen yhteisymmärryspöytäkirja, joka helpottaa tällaista tietojenvaihtoa ⁽⁸⁰⁾. Yhteisymmärryspöytäkirjalla luodaan useita tietojenvaihto- ja yhteistyökanavia, joilla varmistetaan, että yhteiselle kriisinhallintaneuvostolle tiedotetaan EKP:n suoraan valvomia yhteisöjä koskevasta kehityksestä.
- 15.3. EKP on kuitenkin huolissaan yhteistä kriisinhallintamekanismia koskevaan asetukseen ja pankkien elvytys- ja kriisinhallintadirektiiviin ehdotetuista muutoksista, joiden mukaan EKP:n ja EKPJ:n muiden jäsenten on toimitettava yhteiselle kriisinhallintaneuvostolle kaikki tiedot, joita se tarvitsee yhteisestä kriisinhallintamekanismista annetun asetuksen ⁽⁸¹⁾ mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi, ja komissiolle kaikki tiedot, joita se tarvitsee hoitaakseen pankkien elvytys- ja kriisinhallintadirektiivin mukaisia politiikan laatimiseen liittyviä tehtäviään, mukaan lukien vaikutustenarviointien tekeminen, lainsäädäntöehdotusten valmistelu ja osallistuminen lainsäädäntöprosessiin ⁽⁸²⁾.
- 15.4. Näiden velvoitteiden aineellinen soveltamisala ei ole selvä, minkä vuoksi olisi suotavaa tarkentaa, minkä tyyppisiä tietoja yhteiselle kriisinhallintaneuvostolle ja komissiolle on toimitettava. Erityisesti pankkien elvytys- ja kriisinhallintadirektiiviin sisällytettäviä uusia säännöksiä tietojenvaihdosta voidaan soveltaa ainoastaan kyseisen direktiivin kohteeseen. Tällainen tietojenvaihto ei kattaisi esimerkiksi luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyviä tietoja tai komission toimia politiikan kehittämisen alalla. EKP ymmärtää, että tämä tietojenvaihto koskee ainoastaan kootussa muodossa olevia tietoja, jotka eivät koske yksittäisiä luottolaitoksia. Lisäksi EKP suhtautuu myönteisesti yhteistyöjärjestelyjen luomiseen komission kanssa näiden tietojen tehokkaan ja sujuvan toimittamisen varmistamiseksi. Lopuksi EKP ymmärtää, että luottamuksellisten tietojen toimittamisessa komissiolle noudatetaan asiaa koskevaa alakohtaista unionin lainsäädäntöä, jossa säädetään luottamuksellisten tietojen suojasta ja tätä suojaa koskevista poikkeuksista.

⁽⁷⁸⁾ Ks. Euroopan pankkiviranomaisen lausunto talletusten vakuuskelpoisuudesta, talletussuojan tasosta ja talletussuojajärjestelmien välisestä yhteistyöstä (Opinion of the European Banking Authority on the eligibility of deposits, coverage level and cooperation between deposit guarantee schemes) (EBA/OP/2019/10), saatavilla EPV:n verkkosivustolla osoitteessa www.eba.europa.eu.

⁽⁷⁹⁾ Ks. yhteisestä kriisinhallintamekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 25 ja 43 alakohta, joilla muutetaan yhteisestä kriisinhallintamekanismista annetun asetuksen 30 artiklaa ja vastaavasti 88 artiklaa.

⁽⁸⁰⁾ Yhteisen kriisinhallintaneuvoston ja EKP:n välinen yhteisymmärryspöytäkirja yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta.

⁽⁸¹⁾ Ks. yhteisestä kriisinhallintamekanismista annettuun asetukseen ehdotettujen muutosten 1 artiklan 29 alakohta, jolla muutetaan yhteisestä kriisinhallintamekanismista annetun asetuksen 34 artiklaa, ja pankkien elvytys- ja kriisinhallintadirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 58 alakohta, jolla muutetaan pankkien elvytys- ja kriisinhallintadirektiivin 128 artiklaa.

⁽⁸²⁾ Ks. pankkien elvytys- ja kriisinhallintadirektiiviin ehdotettujen muutosten 1 artiklan 58 alakohta, jolla muutetaan pankkien elvytys- ja kriisinhallintadirektiivin 128 artiklaa.

15.5. Olisi myös muistettava, että luottamuksellisia tilastotietoja voidaan toimittaa yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle ja komissiolle ainoastaan luottamuksellisten tietojen suojaamista koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti. Erityisesti neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98 ⁽⁸³⁾ 8 artiklan 4 a kohdan mukaan EKP:n jäsenet voivat toimittaa luottamuksellisia tilastotietoja ⁽⁸⁴⁾ jäsenvaltioiden ja unionin viranomaisille tai elimille, jotka vastaavat rahoituslaitosten, markkinoiden ja infrastruktuurien valvonnasta tai rahoitusjärjestelmän vakaudesta, siinä määrin ja niin yksityiskohtaisesti kuin on tarpeen niiden tehtävien suorittamiseksi. Saman artiklan mukaan luottamuksellisia tilastotietoja vastaanottavien viranomaisten tai elinten on toteutettava kaikki tarvittavat sääntelyyn liittyvät, hallinnolliset, tekniset ja organisatoriset toimenpiteet luottamuksellisten tilastotietojen fyysisen ja loogisen suojauksen varmistamiseksi. Tällä perusteella ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston pyynnöstä EKP toimittaa luottamuksellisia tilastotietoja yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle.

16. *Henkilötietojen siirrot*

16.1. Vaikka ehdotetulla lainsäädäntöpaketilla pyritään parantamaan edelleen säännöksiä, jotka koskevat tietojenvaihtoa kriisinhallinnan yhteydessä, siinä ei käsitellä henkilötietojen suojaa, joka on tärkeä aihe ja kuuluu perusoikeuksiin. Yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevassa asetuksessa voitaisiin antaa selkeämpiä ohjeita henkilötietojen vaihdosta ja rekisteröityihin liittyvistä asianmukaisista suojatoimista oikean tasapainon varmistamiseksi kyseessä olevien eri etujen välillä.

16.2. Lisäksi kokemus on osoittanut, että tietosuojasääntöjen noudattaminen voisi edellyttää lisää aikaa tarvittavien toimien toteuttamiseksi ennen kyseessä olevien tietojen vaihtoa. Tämä lisää aika voisi johtaa mahdollisiin viivästyksiin. Tämä olisi erityisen ongelmallista kriisitilanteissa esimerkiksi silloin, kun kriisinratkaisuneuvosto tarvitsee nopeaa tietoa valmistautuakseen kriisinratkaisuun. Sen vuoksi voisi olla tarpeen ottaa käyttöön erityisiä säännöksiä, joilla lievennetään tilapäisesti menettelyihin liittyviä tietosuojavaatimuksia oikean tasapainon varmistamiseksi asiaan liittyvien etujen välillä tällaisissa kriisitilanteissa.

Niiltä osin kuin EKP suosittaa ehdotettua asetusta ja ehdotettuja direktiivejä muutettavaksi, tarkat muutosehdotukset perusteluineen on esitetty teknisessä työasiakirjassa. Tekninen työasiakirja on luettavissa englanninkielisenä EUR-Lex-verkkosivustolla.

Tehty Frankfurt am Mainissa 5 päivänä heinäkuuta 2023.

EKP:n puheenjohtaja
Christine LAGARDE

⁽⁸³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2533/98, annettu 23 päivänä marraskuuta 1998, Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja (EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8). Asetuksen (EY) N:o 2533/98 oikeusperusta on EKP:n perussäännön 5.4 artikla, jossa määrätään, että neuvosto määrittelee EKP:n perussäännön 41 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen muun muassa luottamuksellisuutta koskevat määräykset, joita EKP soveltaa tilastotietojen keräämiseen kansallisten keskuspankkien avustuksella.

⁽⁸⁴⁾ Sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EY) N:o 2533/98 1 artiklan 12 alakohdassa.